

Psalm 90

Tekst Biblii Tysiąclecia: Wieczny Bóg nadzieją człowieka

1 Błaganie Mojżesza, męża Bożego.

Panie, Ty byłeś naszą ucieczką
z pokolenia na pokolenie.

2 Zanim góry narodziły się w bólach,
nim ziemia i świat powstały,
od wieku na wieki Ty jesteś Bogiem.

3 W proch każesz powracać śmiertelnym
i mówisz: «Synowie ludzcy, wracajcie!»

4 Bo tysiąc lat w Twoich oczach
jest jak wczorajszy dzień, który minął,
niby straż nocna.

5 Porywasz ich jak fala, stają się jak sen poranny,
jak trawa, co rośnie:

6 rankiem kwitnie i jest zielona,
wieczorem więdnie i usycha.

7 Zaiste, Twój gniew nas niszczy,
trwoży nas Twe oburzenie.

8 Stawiasz przed sobą nasze winy,
nasze skryte grzechy w świetle Twojego oblicza.

9 Bo wszystkie dni nasze płyną pod Twoim gniewem;
kończymy nasze lata jak westchnienie.

10 Czas naszych dni – to lat siedemdziesiąt
lub, gdy jesteśmy mocni, osiemdziesiąt;
a większość z nich – to trud i marność,
bo szybko mijają, my zaś odlatujemy.

11 Któż potrafi zważyć ogrom Twojego gniewu
i kto może doświadczyć mocy Twego oburzenia?

12 Naucz nas liczyć dni nasze,
abyśmy osiągnęli mądrość serca.

13 Zwróć się, o Panie, dokądże jeszcze...?
I bądź litościwy dla sług Twoich!

14 Nasyć nas od rana swoją łaską,
abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć.

15 Daj radość według [miary] dni, w których nas przygniotłeś,

i lat, w których zaznaliśmy niedoli.

16 Niech sługom Twoim ukaże się Twe dzieło,
a chwała Twoja nad ich synami!

17 A dobroć Pana Boga naszego niech będzie nad nami!

I wspieraj pracę rąk naszych,
dzieło rąk naszych wspieraj!

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła:

Dwuczęściowy psalm (ww.1-12.13-17) składa się z lamentacji ludu i prośby o wybawienie. W centrum uwagi autora znajduje się kruchosc życia ludzkiego. Temat ten jest ujęty w ramy prawdy o niezmiennosci Boga (11.1n), od której zależy trwałość dzieł człowieka (w.17). Psalmista rozważa uniwersalną prawdę, że Bóg jest wieczny i doskonały, a czas życia człowieka – znikomy, zaś jego dzieła – nietrwałe. Lektura chrześcijańska poszerza znaczenie psalmu o sens paschalny. Jedynym sposobem uniknięcia lęku przed śmiercią jest niezłomna nadzieja na przyszłe zmartwychwstanie. Cykl biologiczny prowadzi człowieka od „poranka” do „zmrzchu” życia (ww.4-6), aby go pogrążyć w snie śmierci. Chrystus odwraca tę kolejność: wiedzie nas bowiem od śmierci do życia, od nocy grzechu do poranka łaski (w.14). Poza Bożą dobrocią nic nie może nadać dziełom rąk ludzkich ostatecznego znaczenia (w.17). Droga ludzkiego życia zmierza odtąd ku oglądaniu Bożego dzieła zbawienia (w.16), którego szczytem jest pascha Chrystusa i jej owoc – odkupienie ludzkości.

Psalm 90 - Wieczny Bóg nadzieją człowieka – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowiecki, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Domine, refugium factus es nobis

Autor: **Wojciech Bąk** (1907-1961).

1. Modlitwa. Mojżesza, męża Bożego. Panie, Ty byłeś nam ucieczką od pokolenia do pokolenia.
2. Zanim góry urosły i zrodziła się ziemia okrag świata, i od wieczności do wieczności Tyś jest Bogiem.
3. Nakazujesz śmiertelnym w proch powrócić i mówisz: „Powracajcie, synowie człowieczy”.
4. Albowiem tysiąc lat w oczach Twoich jako dzień wczorajszy, który minął, jako straż nocna.
5. Wyrwasz ich: stają się jako sen poranny, jako trawa zieleniejąca:

6. ranem kwitnie i zielenieje, wieczorem zostaje skoszona i usycha.
7. Zaprawdę, gniew Twój nas strawił, a wzburzenie Twoje nas przeraziło.
8. Przed oczyma swoimi położyłeś winy nasze, ukryte grzechy nasze w światłości oblicza Twojego.
9. Bowiem wszystkie dni nasze przeminęły w gniewie Twoim; ukończyliśmy lata nasze jako westchnienie.
10. Ostateczną miarą lat naszych jest lat siedemdziesiąt, a jeśli jesteśmy krzepcy, osiemdziesiąt; a prawie wszystkie są mazołem marnością: bowiem szybko mijają, a my odlatujemy.
11. Któż pojmie potęgę gniewu Twojego i wzburzenie Twoje, by się przejąć winną Ci bojaźnią?
12. Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy doszli do mądrości serca.
13. Powróć Panie – dokądże? I bądź łaskawy dla sług Twoich.
14. Nasyć nas szybko miłosierdziem Twoim, byśmy się weselili i radowali przez wszystkie dni nasze.
15. Uraduj nas za dni, w których nas trapiłeś, za lata, w których widzieliśmy nieszczęścia.
16. Niech ukaże się sługom Twoim dzieło Twoje i chwała Twoja ich synom,
17. a dobroć Pana naszego niech trwa nad nami, dzieło rąk naszych niechaj się nam szczęści, dzieło rąk naszych niechaj się szczęści.